

Dosarul nr. 3ra-309/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud: G.Ciobanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V.Clima, M.Guzun, G.Dașchevici)

Î N C H E I E R E

2 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Biroul Migrație și Azil al
Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Jreich Gaby împotriva Biroului Migrație și Azil cu privire la anularea deciziei,
împotriva deciziei din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 11 februarie 2019, Jreich Gaby a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la
anularea deciziei.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza cererii depuse de Jreich Gaby, Biroul
Migrație și Azil i-a eliberat viză pentru Republica Moldova pe perioada 26 august
2018 – 1 noiembrie 2018, cu dreptul de multiplă intrare-ieșire în Republica Moldova.

În baza perspectivelor unor activități economice pe teritoriul Republicii
Moldova și implementarea unor afaceri investiționale de proporții și de lungă durată,
a fondat Societatea cu Răspundere Limitată „Jreich – Agro”, cu sediul juridic în
orașul Ștefan Vodă, str. 31 august, 4 of.17.

A menționat că, actualmente, societatea cu răspundere limitată „Jreich – Agro”
are un singur fondator și administrator în persoana lui Gaby Jreich, capitalul social
al companiei este în mărime de 25 000 de dolari SUA.

La 23 octombrie 2018, administrația Societății cu Răspundere Limitată „Jreich
Agro”, repetat, a înaintat Biroului Migrație și Azil demers privind acordarea
dreptului de ședere provizorie pentru cetățeanul străin Gaby Jreich.

Prin decizia Biroului Migrație și Azil nr. 53996 din 16 noiembrie 2018, fără o
motivație anume, autoritatea competentă pentru străini a refuzat acordarea dreptului
de ședere provizorie pentru asociații sau acționarii persoanelor juridice cu investiții

străine înregistrate în Republica Moldova în persoana cetățeanului Republicii Liban, Jreich Gaby.

În temeiul prevederilor art. 14 din Legea contenciosului administrativ reclamantul a depus cerere prin care a solicitat reexaminarea cererii privind acordarea dreptului de ședere provizorie, abrogarea deciziei nr. 53996 din 16 noiembrie 2018, prezentând, suplimentar, pârâtului extrasul din certificatul organului fiscal din Republica Liban, conform căruia, profitul dânsului pentru anul 2018, constituie o sumă semnificativă pentru a se aloca investiții în Republica Moldova.

Prin scrisoarea Biroului Migrație și Azil nr. 532/18 din 27 decembrie 2018, fără o argumentare, solicitarea lui Jreich Gaby a fost respinsă.

A considerat că, decizia Biroului Migrație și Azil nr. 53996 din 16 noiembrie 2018, este ilegală și nemotivată, urmând a fi anulată de instanța de judecată.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei nr. 5996 din 16 noiembrie 2018 Biroului Migrație și Azil cu obligarea acordării dreptului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin hotărârea din 16 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, acțiunea a fost admisă; a fost anulată decizia Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne nr. 53996 din 16 noiembrie 2018; a fost obligat Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne să acorde dreptul de ședere provizorie pentru asociații sau acționarii persoanelor juridice cu investiții străine în Republica Moldova, cetățeanului Libanului, Jreich Gaby, cu eliberarea actelor respective, după respectarea procedurilor legale.

Prin decizia din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne.

În favoarea acestei concluzii instanțele ierarhic inferioare au conchis că, în decizia Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne nu a fost indicat nici un temei justificat invocat întru susținerea poziției adoptate de autoritatea competentă pentru străini, fapt ce este inadmisibil. Or, în condițiile în care, autoritatea competentă pentru străini refuză să acorde dreptul de ședere provizorie pentru asociații sau acționarii persoanelor juridice cu investiții străine înregistrată în Republica Moldova, autoritatea are obligația de a indica în decizia emisă atât circumstanțele de fapt, cât și circumstanțele de drept invocate întru susținerea soluției emise.

Au constatat că, în decizia Biroului Migrație și Azil s-a făcut referire la prevederile art. 32 alin. (5) lit. a), b) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova, fără a indica în detaliu care temei de refuz în acordarea dreptului de ședere provizorie pe numele lui Jreich Gaby este incident în speță.

Obligația autorității competente pentru străini de a-și motiva soluția emisă, derivă și din faptul că, norma art. 32 alin. (5) lit. a), b) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova, are un caracter general, care cuprinde în sine toate temeiurile de refuz în acordarea dreptului de ședere provizorie, iar în condițiile speței, nu este clar care temei expres este aplicabil.

La data de 13 ianuarie 2021, Biroul Migrație și Azil a depus prin intermediul oficiului poștal împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului împotriva deciziei din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel greșit a concluzionat că Societatea cu Răspundere Limitată „Jreich – Agro” ar fi avut nevoie de mai mult timp pentru inițierea activității economice, deoarece aceasta a fost înregistrată la data de 12 septembrie 2018. Întreprinderea nu a prezentat contracte cu alte întreprinderi, achiziții de teren și utilaje pentru buna funcționare a afacerii. Până în prezent, nu desfășoară o activitate economică.

A relatat că, instanța de apel greșit a indicat că în actul administrativ contestat nu au fost indicate temeiurile de refuz în vederea emiterii deciziei. Deși, au fost expuse toate motivele care au servit drept temei de refuz al deciziei din 16 noiembrie 2018.

De către instanța de apel a fost interpretat eronat faptul că, actul administrativ individual defavorabil nemotivat ar fi de natură să aducă atingere drepturilor și libertăților străinului, garantate de către CEDO și anume impact asupra vieții private și de familie. Or, careva drepturi ale străinului nu au fost lezate, deoarece intrarea străinului în Republica Moldova este autorizată dacă străinul deține viza de intrare, iar lipsa permisului de ședere nu este un impediment în traversarea frontierei de stat.

A solicitat Biroul Migrație și Azil casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul motivat depus prin intermediul oficiului poștal la data de 13 ianuarie 2021, este în termen, or, decizia instanței de apel a fost adoptată la data de 28 octombrie 2020, fiind notificată recurentului la data de 17 decembrie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.185).

La 2 februarie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 26 februarie 2021, Jreich Gaby, reprezentat de avocatul Dorel Țurcanu a depus referință prin care a solicitat de a respinge ca fiind neîntemeiat recursul depus de Biroul Migrație și Azil.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Biroul Migrație și Azil, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din motivele ce succed.

În temeiul art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Biroul Migrație și Azil.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu